

DRUG

fotó: Tóth Beáta

XXI. század: elektromos cigaretta

Egy titkos dohányzás elleni csodafegyverről vagy valami kevésbé áttörő technikai segédeszközzől van szó? (6. old.)

Droghelyzet

Európai Uniós feltételek mellett, balkáni körülmények között.
„Nincs itt semmi drogprobléma! Bőven jut mindenkinek!” (9. old.)
(Jó reggelt, Vietnám! c. filmből)

„Savbázis” 2. rész

Az elsavasodás anatómiája

Cikksorozatunk második részében megnézzük, hogy merre vándorol a sav a szervezetünkben, és mennyi problémát, betegséget okoz útja és letelepedése során. (8. old.)

Édes halál - amire keveset gondolunk

A legismertebb, legális és édes drog ma már gyakorlatilag szinte minden ételmyszerben megbújik valamilyen formában. (4. old.)

$E=mc^2$

Hirosimában csupán egyetlen gramm anyag energiává való átalakítása okozta kétszáz ezer ember halálát. Egy ekkora tömeg átalakításért, sok esetben büntetés, akár börtön is járhat, pedig használóik nem tömeggyilkosok. (12. old)

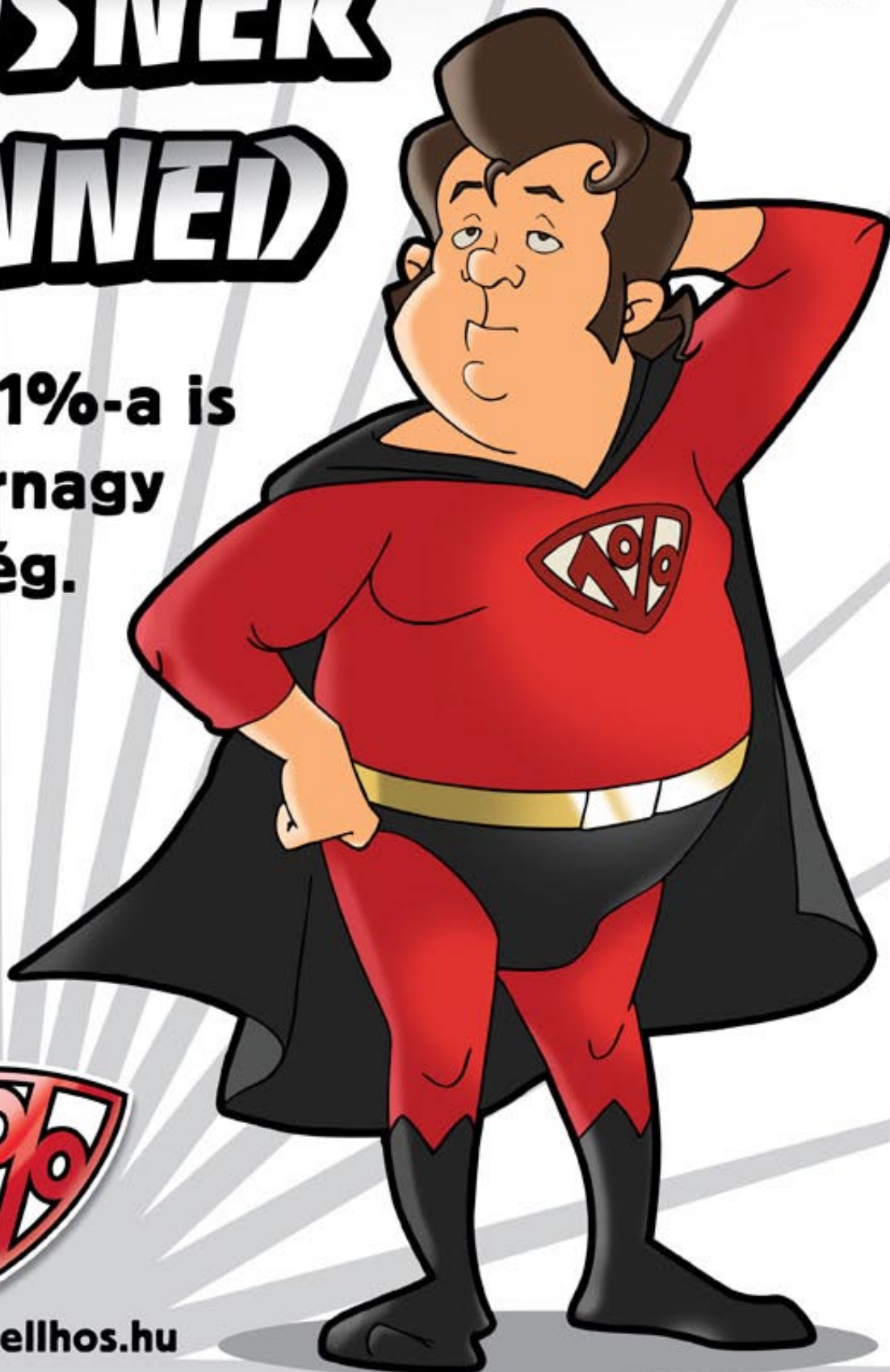
Dísz, krimi, náció 2.

Munkát, kenyeret, egyenlőséget...

Hogyan tehetünk a munkahelyi hátrányos megkülönböztetés ellen? (7. old.)

NEM KELL HŐSNEK LENNED

Adód 1%-a is
szupernagy
segítség.

www.nemkellhos.hu

Kedves Olvasó!

E számunkat a tudatmódosító szereknek áldoztuk. Nem volt még témánk, amihez ilyen mennyiségű és minőségű anyag gyűlt volna össze, pedig sok dologot lehetett volna még bemutatni. Hiszen nem hangsúlyozzuk kellőképpen azt, hogy illegális és legális drogok társadalmi károkozásának mekkora mértékbeli különbségei vannak. Nem beszélünk elég sokat a mindennapi drogjainkról: a kávéról, a cigarettáról, az alkoholról. Nem mutattuk be, hogy ezeknek a rendszeres fogyasztása hogyan hat a környezetünkben szocializálódó gyermekekre. De azokról a kutatásokról is mélyen hallgatunk, amely során rákban haldoklóknak LSD-t adtak, és bebizonyosodott, hogy e pszichedelikum által szerzett tapasztalatok csökkentik a halálfélelmet, így a fájdalmat is.

Viszont beszélünk arról, hogy a drog kártékony hatásai ellenére kultúránk része, s hogy vannak függőséget okozó szerek, amik még nem jelentek meg a köztudatban, s arról is, hogy hiába ismerjük fel a drogokat, ha nincs pénz a megelőzésre, a prevenciós programokra.

Gondolkodtató kikapcsolódást mindenkinek!

Sablik Henrik
főszerkesztő

bulvár blokk

Marcel Duchamp: Lépcsőn lemenő akt, 1912,
Philadelphia Museum of Art

Vajon hány LSD kellett ahhoz, hogy Duchamp így lássa ezt, az amúgy egészen finom vonalú, névtelen lányt?

Édes halál	4
Elektromos cigaretta	6
Dísz, krimi, náció 2.	7
Savbázis 2.	8
Droghelyzet	9
Drog: Éljkülem!	10
FÉLELEM	11
$E=mc^2$	12
Ajánlók	14
Money-puláció 1.	16
KÉSZ ÁTVERÉS-SHOW	18
Egy pesti buszon	19

A lap szerkesztésénél arra törekedtünk, hogy egy átlagos tintasugaras nyomtatóval is esztétikus képet és jó minőséget kapjon az olvasó, ha szeretné magával vinni, Internet-hozzáféréssel nem rendelkezők számára megmutatni.

Bárkinek bármilyen jogát megsértettük, kérem, értesítsen minket, hogy korrigálhassuk hibánkat!

Édes halál - amire keveset gondolunk

„A cukor iránt - csakúgy, mint az alkohol, a cigaretta, a kávé és a valódi kábítószer iránt - függőség alakul ki. Ezért tudjuk olyan nehezen elfogadni, hogy bármi baj is lehet a finomított cukorral. A világegyetem örök rendjében a mesterségesen finomított cukornak, mint minden másnak, megvan a maga szerepe. Lehetséges, hogy a cukoripar maga a gonosz, aki kísértésbe visz minket, és egy olyan emberirtót terjeszt közöttünk, amely pusztításba dönti az édes élet falánk megszállottjait, és természetes kiválasztódásra itéli őket: kik az alkalmasak a túlélésre, s kiket sodor el a bibliai vízözön (vagy stílszerűen: kólaözön) - ily módon tisztítva meg az emberi fajt egy eljövendő új kor számára.”

Részlet William Dufty: Cukor blues könyvéből

A tüneti kezelés sikertelenségének oka

A 18. századtól kezdődően a függőségek rohamos elhatalmasodása jellemző a társadalom különböző rétegeiben. Ez elsősorban a városiasodásra, az életterek és ezzel párhuzamosan a tudati valóságunk beszűkülésére, az ösztöntől megélt érzelmek hiányára vezethető vissza.

A kábítószereket, drogokat, gyógyszereket és a függőséget okozó anyagokat érdemes abból a szempontból is megvizsgálni, hogy ezeknek a szereknek a fogyasztói milyen érzelmeket manipulálnak az anyagokkal, tehát milyen belső, érzelmi űrt és lelki problémákat próbálnak meg külső eszközökkel enyhíteni, ami ideig-óráig működik csupán, ezért alakul ki a függőség. A lelki problémákat nem lehet testi, fizikai szinten megoldani.

Segíthet, ha tudjuk, hogy mindig a lelki tartalom ölt formát a függőségben, ezért szimbolikus jelentését megfejtve, jellegéből kiindulva közelebb juthatunk a probléma lényegéhez.

A cukor, mint belépődrog - „ASK FOR MORE – SOSEM ELÉG”

A cukor a legelterjedtebb és a társadalmilag legelfogadottabb drogok között is előkelő helyet foglal el a mindennapi életünkben.

Kevesen gondolnak arra, hogy mekkora szerepe lehet a gyermekkorban jól megalapozott cukor-, édesség-, sütemény- és csokoládéfogyasztásnak életünk folyamán, abban, hogy szokásainkban a legális vagy illegális drogfogyasztás valamelyik formája meghonosodik-e.

Az ipari cukorgyártás világkörüli elterjedése és a tömegtermelés megindulása után, rendkívül széles felhasználási területeket találtak a mesterségesen, kémiai úton előállított, azaz denaturált fehér cukornak. Konkrét iparágak épültek rá a cukorfelhasználásra, mint amilyen a cukrászat, az édességgyártás.

A magyar lakosság egy főre jutó éves átlag cukorfogyasztása mintegy 33 kilogramm a 2003-as statisztikai adatok alapján (forrás: Szakály, Z. – A táplálkozási marketing új irányjai).

Ez durván 90-100 grammot tesz ki naponta a vitaminoktól és az emésztéséhez szükséges minden tápanyagtól megfosztott, értéktelen anyagból, ami nem is tűnik túl soknak, ahhoz képest, hogy ma már gyakorlatilag szinte minden zörgő csomagolású élelmiszerben megbújik valamilyen formában.

A mindennapi öngyilkos mutató

Ha gondolatban bemegyünk egy boltba, és elindulunk a plafonig feltornyozott és rogyásig telepakolt polcok között, végignézzhetjük, mi mindenben találjuk meg az édes halált.

Megtalálhatjuk a zöldség- és gyümölcskonzervekben, a ketchupban, mustárban és majonézben, a lekvárok és dzsemek ízét is feldobja, ott van a mindennapi kenyereinkben, a péksüteményekben, ivólevegekben, „jégteákban”, szinte az összes, nem 100%-os gyümölcs-, és zöldséglében, újabban a feldolgozott hústermékek ízvilágát is „gazdagítja” (pl. felvágottak, húskrémek, virslik) – a gyorséttermek példája után szabadon.

Ami teljesen nyilvánvaló, hogy a rengeteg féle csokoládé, a sütemények, jégkrémek és tejtermékek (joghurtok, tejszínek, krémek, sajtok) szinte minden fajtájában a szénhidrátok nagy részét a cukor valamelyik formája képezi.

Több elnevezés mögött is felfedezhetjük az iparilag előállított izolált szénhidrátokat és cukrokat:

laktóz = tejcukor, fruktóz = gyümölcscukor, glükóz = szőlőcukor, szaharóz = répacukor, de cukrot takar a glükóz-fruktózsörp, az invertcukor, az izoglukóz, az almalé- és körtelészűrítmény, a melasz, a rizs-, árpa-, glukóz-, juhar- és malátaszirup.

Gyors és üres

Jó, ha tudjuk, hogy a fehér- és barnacukorból, valamint a fehér lisztből a rostok, az enzimek, a vitaminok, és a nyomelemek teljesen hiányoznak, mert ipari tisztítás folyamán megfosztották tőlük azokat (denaturálták), pedig ezekre a tápanyagokra szükség van az emésztésünkhöz. Így a szervezet a saját készleteiből kénytelen elvonni ezeket az élettanilag rendkívül fontos anyagokat, ez pedig zavarokat okoz az anyagcserében. Aki tehát cukorból és fehér lisztből készült ételeket fogyaszt, az hiánytáplálkozást folytat, ami rövid távon is befolyásolja egészségünk minőségét, hosszú távon pedig súlyos, degeneratív elváltozásokhoz vezethet, ha nem változtatunk gondolkodásunkon, életformánkon, és a hiányokat nem kompenzáljuk magas minőségű táplálékkiegészítővel (organikus anyagokkal).

Csupán egy szelet csokoládé

Beleinkben a cukrok és keményítők rothadása, erjedése útján alkoholok képződnek, mérgezik a májat és a beleket, ezáltal gyengítik az immunrendszert (immunrendszerünk 70%-a a beleinkhez kötődik). Érdekes, hogy mivel ezen egyszerű szénhidrátok bomlásából alkohol is képződik, megjelenik a rejtett alkoholizmus. Nem kell innunk ahhoz, hogy alkoholistákká váljunk, elég csupán egy szelet csokoládéval kényeztetni magunkat naponta.

A túlzott cukorfogyasztás lélektani és élettani hatásai:

- *agresszió, idegesség, izgatottság, gyomorfekély*
- *nyugtalanág, szorongás, rosszullet, fáradékonyság, székrekedés, bélgyulladás*
- *szétszórttá és szangvinikussá tesz, a depresszív hajlamot erősíti, gyenge immunrendszer*
- *vitaminhiány (főként B1), haj-és bőrproblémák, anyagcsere-zavarok, cukorbetegség*
- *megbontja a szervezet pH-egyensúlyát, elsavasítja a szervezetet, elrabolja a tápanyagokat*
- *nyomelemhiány (főként kalcium), fogszuvasodás, csonttrikulás, ízületi problémák, köszvény*
- *hozzájárul a túlsúly kialakulásához, májproblémák*
- *légzési nehézségek, trombózis, szívinfarktus*
- *rák stb.*

Gondolatainkból valóságot teremtünk

Mindig eldönthetjük, hogy gondolatainkkal, tetteinkkel és pénzünkkel egészséget vagy betegséget teremtünk magunknak. Ahelyett, hogy állandóan arra koncentrálnánk, mi minden számunkra káros anyagot kell elkerülnünk, fókuszáljunk arra, hogy mennyi csodát fedezhetünk föl életünkben, hiszen ajándék minden nap e földi megtapasztalásban. Talán élesszögű nézőpontváltásnak tűnhet azok számára, akiknek a világszemléletében a sötét tónus dominál, ám ez is csak arra utal, hogy egyensúlyhiány van jelen a lelki világunkban, és egyúttal a megoldást is megmutatja.

Akkor teszünk jót magunkkal, akkor szolgáljuk egészségünket, ha építő gondolatokkal tápláljuk elménket, és ezzel párhuzamosan testünket is minőségi építőanyagokkal látjuk el, a hasznos élelmeket elfogadjuk, a haszontalan és káros élelmiszereket visszautasítjuk, de ez csak az érme egyik oldala, az okozat.

Minden ami életünkben megjelenik, és szerepet kap, az elsősorban gondolati és lelki valóságunk megnyilvánulása, megtestesítője. Minden ami velünk történik, elsősorban a saját belső valóságunk tükörképe.

Mindig a tartalomhoz igazodik a forma.

„A gondolat ereje óriási!”
(Császárné Benke Mária)

Reich Károly

XXI. század: elektromos cigaretta

Az elektromos cigaretta tartalmaz nikotint, ugyanakkor mentes a hagyományos dohánytermékekben megtalálható, rákkeltő mérgektől. A mikro-elektronikai összetevőknek köszönhetően a dohányzás élménye megmarad, nem mérgezzük magunkat és környezetünket, ráadásul a leszokást is megkönnyítheti. Egy titkos dohányzás elleni csodafegyverről vagy valami kevésbé áttörő technikai segédeszközről van szó?

Az **elektromos** cigaretta tartalmaz nikotint, ugyanakkor mentes a hagyományos dohánytermékekben megtalálható, rákkeltő mérgektől. A mikro-elektronikai összetevőknek köszönhetően – légáramlás-érzékelő, vezérlőáramkör, nagyteljesítményű integrált áramkör, magasfrekvenciás, ultraszonikus hangkeltő, porlasztókamra, beépített lítium-ion akkumulátor – a dohányzás élménye megmarad, mégsem mérgezzük magunkat és környezetünket eközben. Ráadásul a leszokást is megkönnyítheti. Egy titkos dohányzáselleni csodafegyverről, vagy valami kevésbé áttörő technikai segédeszközről van szó?

Egy nemzetközi dohányzásellenes szakértőt, Dr. Szilágyi Tibort kérdeztünk, az Egészségünkért a XXI. században Alapítvány ügyvivőjét.

– Az „elektromos cigaretta”, bár új a piacon és jól hangzó neve van, mégiscsak egy kevésbé fontos eszköze a dohányzás visszaszorításának. Ebből a szempontból fontosabb aktualitás az Egészségügyi Világszervezet „Dohányzásmentes nap”-ja, amit minden év május 31-én rendeznek. Az idei nap szlogenje: „Smoke-free inside: Create and enjoy 100% smoke-free environments” vagyis „Füstmentes belső: Teremtsd meg és élvezd a 100%-osan dohányzásmentes környezetet”. A füstmentes környezetre, ezáltal a passzív dohányzás visszaszorítására azért is fontos felhívni a figyelmet, mert az Európai Bizottság 2007. január 30-án hozta nyilvánosságra egészségpolitikai dokumentum-tervezetét – úgynevezett „zöldkönyvét” - „a füstmentes Európáért”, melyet társadalmi vitára bocsátott. A dokumentumot 2007. június 1-ig minden érdekelt kommentálhatja. E zöldkönyv felvázolja a közterületi dohányzás uniós szintű szabályozásának - azaz a dohányzási tilalmak bevezetésének - alternatíváit.

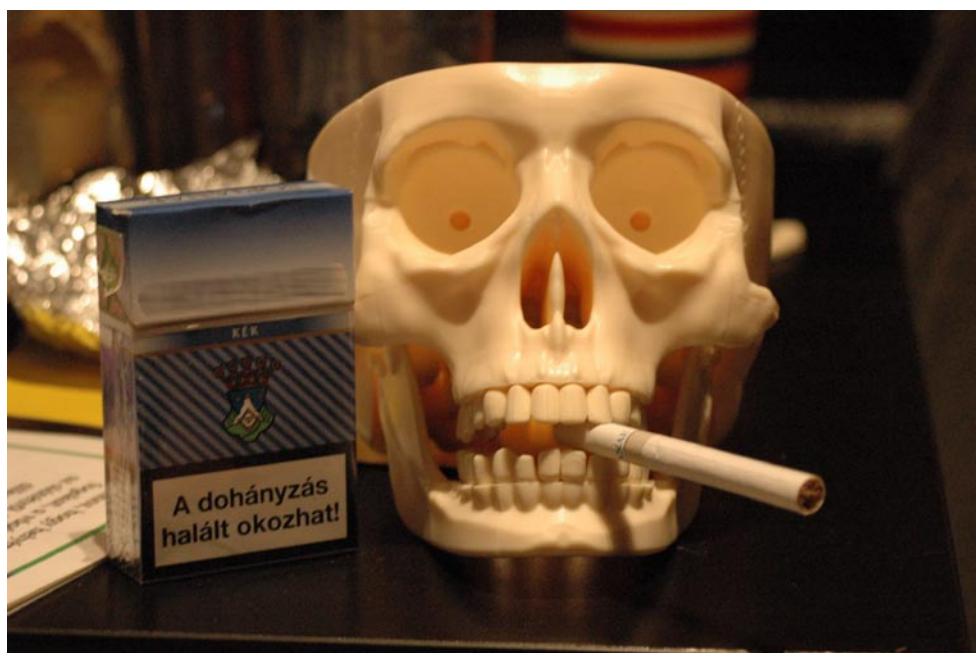
Visszatérek azonban néhány mondat erejéig az elektromos cigarettára. Van a dohányzás elleni szakemberek körében egy „divatos” tendencia, az úgynevezett „kevésbé ártalmas dohánytermékek” elterjesztésének támogatása olyan dohányosok részére, akik nem tudnak, vagy nem akarnak leszokni. Ilyen termékek például a rágódohány, a nikotintartalmú gyógyszerek hosszú ideig – akár élethosszig – történő használata, és idetartozik az elektromos cigaretta is. A termék leírása szerint nem jár károsanyag-kibocsátással, tehát a passzív dohányzást csökkenti, vagyis legalább mást nem károsít. Nem hiszem azonban, hogy a dohányos, aki nem akar leszokni, ugyanazt az „élvezetet” kapná az elektromos cigarettától, mint a hagyományostól, és dohányos társaságban is furcsa volna, ha valaki egy ilyen cigarettával jelenne meg. Így nem gondolom, hogy az égése nyomán több ártalmas anyagot létrehozó hagyományos cigarettáról végleg „leszoktatná”, ezáltal pozitív egészséggel kapcsolatos előnyhöz juttatná a használóját.

A nikotin pedig, mely ebben a termékben szintén jelen van, szintén ártalmas a szervezetre. Ez nemcsak olyan mérge, mely a függőséget fenntartja, de a szív működésre, a vérnyomásra, az érfalrugalmasságra, a gyomor-bélrendszer működésére szintén kedvezőtlen hatású.

A dohányos tehát egészsége érdekében még mindig akkor teszi a legtöbbet, ha végleg leszokik a dohányzástól.

Az Egészségünkért a XXI. században Alapítvány honlapján jó néhány érdekes szakmai anyag található, melyek a dohányzás okozta ártalmak csökkentésében bizonyítottan hatékony módszerekről szólnak. Ezekre, többek között a nemdohányzók jelenlétében történő dohányzásra fontos odafigyelni, különösen 2007. május 31-én, a „Dohányzásmentes nap”-on.

http://health21.hungary.globalink.org/index.php?option=com_content&task=blogcategory&id=16&Itemid=56

Dísz, krimi, náció 2.

Munkát, kenyeret, egyenlőséget...

Hogyan tehetünk a munkahelyi hátrányos megkülönböztetés ellen?

Sokan nem ismerik a jogaikat, ami a Munka Törvénykönyve szerint megilleti őket. Bármilyen hátrányos megkülönböztetés esetén, bizonyíték erejű tényekkel, információkkal elmehetnek a Munkaügyi Bíróságra, ahol felszólalhatnak munkáltatójukkal szemben. 2004 óta a törvénysértőre bírság is kiszabható. Habár múlt évben 30%-kal csökkent a bírósági bejelentések száma, ez nem jelenti azt, hogy nincs rá igény. Sajnos, van. Nehéz megfogni a szabályszegőt, hiszen legtöbbször nem kerül napvilágra a tényleges ok, csak bebugyolálják az ártalmatlannak tűnő „nem felelt meg a munkája” vagy „nem tudjuk fizetni” mondatokba. Ez a közvetett diszkrimináció, ami ugyanolyan ártalmas, mintha kerek-perec a szemébe mondanák az embernek, hogy „nálunk buzi nem kap munkát”.

Hogyan tehetünk a diszkrimináció ellen?

Jelenleg már több civil és emberi jogi szervezethez vagy a Munkaügyi Bírósághoz fordulhatunk. Erről az interneten vagy telefonon keresztül érdeklődhethetünk és bővebb információkhoz juthatunk. Az önkormányzatok, ha nem is hirdetik, segítenek elhelyezkedni a hátrányos helyzetűeknek, ha azok kérik. Szólni kell, nem szabad hallgatni.

Van remény!

Nemrégiben harcos kismamák nyertek példastatuáló diszkriminációs pert, miután munkaadók hada adta ki útjukat közvetlenül a szülés előtt. Ezért 2004 óta, ha egy nő eléri a 12. terhességi hetet, onnantól fogva a gyermeke harmadik születésnapjáig védett helyzetben van: nem szüntetheti meg vele munkaviszonyát a főnöke. A GYES letelte után ki kell adnia az anyának a felgyült szabadságát, csak ezután mondhat fel neki.

Habár még mindig vannak joghézagok, már elértük azt, hogy hivatalosan faj, életkor, környezet és szexuális identitás alapján nem lehet senkit megkülönböztetni. Ennek alkalmazása azonban még kiforrásra vár.

Szabó Borka

Sajtóháttér:

www.obh.hu

www.habeascorpus.hu

www.mentropia.hu

„Savbázis” 2. rész Az elsavasodás anatómiája

A kötőszövet: pufferrendszer és savtároló

A savak először a vérbe kerülnek. Ha azonban a vér pufferkapacitása már kimerült, a savfelesleg a kötőszövetekben rakódik le. A kötőszövet sejtjei masszívabbak, és a mérgeanyagok nem okoznak bennük olyan könnyen károsodásokat. Itt raktározódnak el a savak egészen addig, amíg a vesék ártalmatlanná nem tudják tenni őket.

A másik nagy kiválasztószerv a tüdő. A szervezet ezen a két kiválasztószerven keresztül próbál a lehető leghamarabb megszabadulni a felesleges maró anyagoktól. Mielőtt a szervezet leadhatná a vizeletbe a savakat, először bázisokkal kell semlegesíteni őket.

Ha a kötőszövet túlterhelt és már nem tud felvenni további savadagokat, azok az ízületekben rekednek, ahol fájdalmas gyulladásokat okoznak, vagy köszvényként, reumaként, illetve sokizületi gyulladásként diagnosztizálhatók.

Az elsavasodott szövetekben romlanak a vér áramlási jellemzői is, a vörösvértestek mindjobban elvesztik rugalmasságukat, és már nem tudják átjárni a kapillárisokat, a finom hajszálereket, ami elégtelen ellátáshoz és oxigénhiányhoz vezet.

A savak azonban hosszú távon szétroncsolják a kötőszövet kollagénrostjait is, ami petyhüdséget és idő előtti öregedést okoz.

Ha a kötőszövet egyre átjárhatatlanabbá válik, a sejtek szabályosan megfulladnak az elégtelen ellátás miatt. Mivel a kötőszövet az egész testet behálózza, ez a probléma mindig a test egészét érinti, ezért a szó legszorosabb értelmében véve létfontosságú, hogy savtalanítsuk a testünket.

A gyomor: sav- és bázistermelő szerv

A gyomor a konyhasó, vérünk és szöveteink természetes alkotórészének felbontásával sósavat termel - ez az úgynevezett gyomorsav, amelynek pH-értéke 2,8 és 1,2 között mozoghat. A konyhasó egyszerű nátrium-klór vegyület. A konyhasó felbontását a gyomor különleges sejtjei végzik. Gyomrunknak konyhasóra, szén-dioxidra és vízre van szüksége ehhez a művelethez, amelynek során a klór és a hidrogén sósavvá egyesül. Ugyanakkor kialakul egy másik vegyület is, amely nátriumból, hidrogénből, szénből és oxigénből épül fel - ez a szódadikarbóna, amely egy bázis. Ez az anyag a vér útján eloszlik az egész testben, és később semlegesíti a belekben a gyomorsavat.

Ha nincs elegendő bázis a testben, az több konyhasót bont el, így termeli meg azokat a bázisokat amelyekre sürgősen szüksége van. Ám eközben természetesen még több gyomorsav jön létre, amelyre most semmi szükség és amely gyomorégést okoz. Ha a gyomor nem bír a savakkal, egy részüket leadja a nyombélnek. Ennek köszönhetően csökken ugyan a gyomor savkoncentrációja, de mindez további savtermeléshez vezet, amire a nyombél fekélyekkel válaszol.

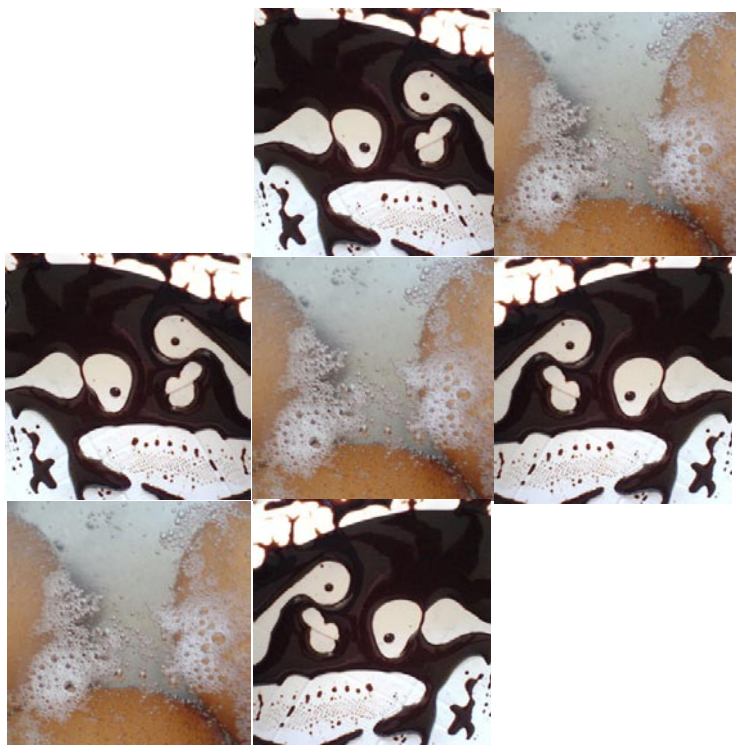
Mivel a bázisok a feladatuk teljesítése során elhasználódnak, folyamatosan és kielégítő mennyiségben be kell vinnünk őket a szervezetbe, többnyire bázisokban gazdag táplálkozás, vagy étrend-kiegészítők útján.

Ha ilyen helyzetben savmegkötő szereket szedünk, azzal gátoljuk vagy csökkentjük ugyan a gyomor savtermelését, de egyúttal természetesen a fontos bázistermelést is, így újabb ördögi kör veszi kezdetét.

A gyomorégés tehát mindig a gyomor segélykiáltása, mellyel a hiányzó bázisokat követeli.

Szeretettel:
Lénárt József
jozsef.lenart@egeszsegut.hu

(Felhasznált irodalom: Kurt Tepperwein - Savtalanítás a fiatalság forrása)

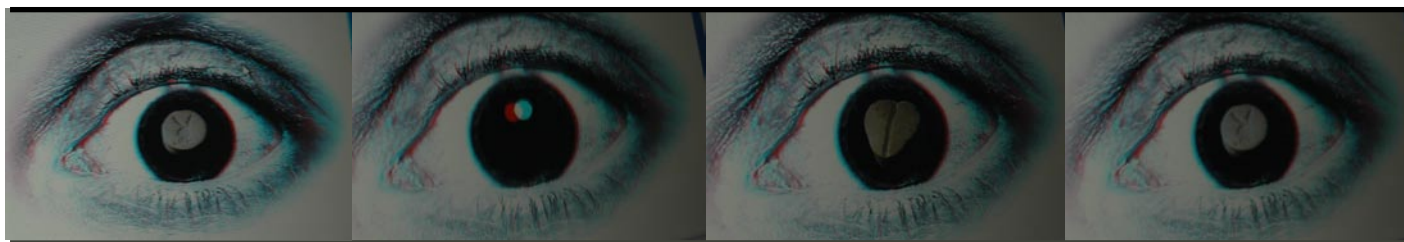
Nemzetközi Magyar Életmódtábor

2007. július 15- 22 -ig. /vasárnaptól - vasárnapig/

Idén már tizennegyedik éve kerül megrendezésre a Börzsönyben a tábor, ahol barátkozhatsz magyarországi, valamint környező és távoli országbeli magyarokkal, miközben megismerkedhetsz a holisztikus szemlélettel, az alternatív gyógyászat alapvető filozófiájával, és néhány módszerével.

További információk:

telefon: (06-20)-432-05-15 vagy (06 - 70)- 338 - 11 55
e-mail: ferenczy.laszlo@yahoo.com

<http://www.hico.hu/drogcenter/>

Droghelyzet

*Európai Uniói feltételek mellett, balkáni körülmények között.
„Nincs itt semmi drogprobléma! Böven jut mindenkinek!”
(A Jó reggelt, Vietnám! c. filmből)*

2005 végén készítettem riportot Veres Ilonával, a Civil Ártalomcsökkentő Szociális Kontaktprogram koordinátorával, melyben leírtam, hajszaol függ a szervezet működése, hiszen sokszor a szervezetben dolgozóknak kell megfizetni a szolgáltatás folyamatos üzemeltetésének költségeit. Az idén ismét megkérdeztem őket. Ugyanazt a választ kaptam, mint másfél éve. A helyzet ugyanaz, csak pepitában.

De nem csak ez a szervezet, ez a program küszködik az életben maradással. Sok érdekes, hasznos program került a süllyesztöbe pénzhiány miatt. Stemler Mihály mentálhigiénikus, diáktanácsadó, addiktológiai konzultáns szakemberrel beszélgettem az utöbbi évek „befulladt” drogprevenciós programjairól.

Elöször is, hogy értsük: a prevencióban nehezen belátható az, mikor és mennyi hasznot fog hozni. A droghasználatot megelőző programokat folyamatosan, egymás mellett párhuzamosan, hosszú ideig (legalább 10 évig) kell működtetni, hogy 20-25 év múlva a társadalomban pozitív változásokat észleljünk. A szponzorokat, akiknek a támogatása szükséges, hiszen sokszor a rendezvények, tervek pénzügyi fedezetének 80 százalékát ilyen forrásból kell biztosítani, ez a fajta befektetés nem vonzza. Egy-egy program csak állami támogatással tud megvalósulni, csak e mögé sorakoztathatók fel a szponzorok, befektetők. De állami támogatáshoz jutni, Topolánszky Ákos 2003-as leváltása óta, nehézkes. A szakmaiságot háttérbe szorítja a pártcsatározás. Így történhet meg az, hogy alapítványoknak nincs pénze a honlapjuk fenntartására, kidolgozott prevenciós eszközök nem kerülnek használatba, jól működő, sikeres programok megszűnnek.

A Mák Virág projekt egy rajzokkal egybekötött újságcikksorozat volt, amely a fiatal korosztályt (14 éves korig) ismertette meg a drogok hatásaival, a korosztály nyelvezetéhez, gondolkodásához alakítva az információkat. Ma már nincs rá pénz. Pedig az egyik legnagyobb probléma Magyarországon, hogy a szakemberek nincsenek felkészítve a 18 év alatti fogyasztókra, a legújabb szerekre. Kevés a fiataloknak szóló valódi megelőzési program. Ehhez a programhoz tartozott a Drogvilág is, amely egy animációs filmre épülő, iskolai órákba is jól beépíthető összeállítás. Ez elsősorban a középiskolásoknak szóló, teljesen felépített - füzetekkel, tanári segédlettel ellátott - tájékoztató interaktív program lenne. A film szereplői állatok, ahol Geronimo, a kutya drogdíler és két macska, Fasírt és Tejföl, a drogfüggő és a drog-kipróbáló kalandjait követhetjük kábítószerrel kábítószerre. A film erősen pörgős, képi és zenei világában az éppen bemutatott drog élményét felidézö alkotás. Az animáció már nem elérhető a honlapjukról, és sajnos, a megelőző programhoz tartozó füzeteket sem tudják pénz hiányában kiadni.

Stemler Mihály már évek óta dolgozik azon, hogy létrehozza a Tinitanyát, egy külön, fiatal drogosok kezelésével foglalkozó, nappali ellátóként, ambulanciaként és rehabilitációs intézményként működö intézetet, hiszen a rehabilitációra szoruló gyerekek nem zárhatóak össze az öreg „junkie”-kkel, akiktől új fogásokat, fortélyokat tanulhatnak. A Tinitanya 2003 óta pénzhiány miatt nem tudja teljesíteni az ÁNTSZ szigorú feltételeit.

Léteznek azonban olyan gyermekintézmények, ahol foglalkoznak e problémákkal küzdö fiatalokúakkal. A feltétel csak annyi, hogy az illetőnek állami gondozásban kell lennie. Ezt a szabályt egy nagyon egyszerű matematikai művelet miatt kellett hozni: az állami gondozásban lévő gyerek után gyermekvédelmi támogatás, normatíva jár. Évente, nagyvonalúan számolva, 1 millió forint per fő. Napi 2800 forint (~12 euro). Németországban - Stemler Mihály állítása szerint - 200 euro per fő per nap támogatást kapnak az intézmények. Így könnyen fenn lehet tartani az apparátust, és 20 gyerekre 40 szakember jut (nálunk ez az arány fordítottan érvényes). De az egész állami gondozási intézménystruktúra is másképp épült fel, hiszen az állam nem tart fent ilyen típusú intézeteket, hanem kiadja civil szervezeteknek, egyházaknak. S pályázati pénzek elosztásánál alapvetö szempontként veszik figyelembe, hogy újfajta módszereket használjon a nyertes. Isnerünk más külföldi kezdeményezést is, ahol a módszer, a program értékteremtö, és nem a fokozott kényelmi szintje a döntö, hiszen a függösből kijönni éppen az alkotás, a kapcsolat segít a legtöbbet.

De azért van előrelépés is a drogmegelőzés területén. Egyre több prevencióval foglalkozó ember és szervezet ismeri fel, a fiataloknak korszerű, komplex programot kell kínálni, hogy lekössék a figyelmüket, és az üzenet valóban eljusson hozzájuk. Az előadásoknak, prezentációknak nincs tovább értelme.

A Mentálhigiénés Ifjúsági és Drogmegelőzési módszervásárról sem hallani mostanában. Szabó Gábor és Stemler Mihály szervezte ezt az eseményt, ahová nemzetközi szakteintéyleket is sikerült ingyen elcsábítaniuk. Ezekben a rendezvényeken a családsegítőktől kezdve az ifjúsági irodákig mindenki jelen volt, hogy eszmét, ötleteket, módszereket cseréljenek, hogy a legfrissebb eredmények széles körben elterjedhessenek. Mára már nincs ilyen vásár. Nincs helyette semmi.

A magyarországi mentálhigiénés törekvések kimerültek abban, hogy a pszichiátriai rendelöket átnevezték, így az emberek kevésbé érzik magukat kinosan. Pedig nagy szükség lenne a sokkal komolyabb eszközökre és tettekre, hiszen depresszióra hajlamos, függösbet okozó szereket már-már nemzeti hagyományként tisztelő népünk fejében van mit rendbetenni. Egy 1996-ban készült felmérés szerint, mely a teljes egészségügyi rendszerüket átvilágította, a legális drogok (az alkohol és a cigaretta) használata miatt bekövetkezett betegségek kezelése közel 200 milliárdba került akkoriban az egészségbiztosításnak. Ennek az összegnek a törtresze elegendö lenne arra, hogy már gyerekkorban kialakítsuk a gyerekekben az addiktív szerektől való tartózkodást.

Drog: Éljenélkültem!

Ha drogról van szó, egy átlagosnak és normálisnak mondható ember gyomra összerándul főleg, ha gyermeke is van. Pedig egyre nagyobb tömegeket „hódít meg” a kábulat szere. Nem annyira idősként magam is tudom, mi zajlik egy-egy éjjeli szórakozóhelyen. A felpörgött fiatalok egész estén át képesek táncolni, némelyik tágult pupillával, másik teljesen transzban. De mi a folyamata, amíg ide eljutnak?

Először is szükség van egy bevállalás társaságra, akik ösztönözni tudják az alanyt. Általában a hétvégi bulizás nem a diszkóban kezdődik, hanem egy lakásban, kocsmában. Ott összegyűlnek és kezdődhet az osztás. Előkerülhet „egyszerű” fű, speed, LSD, gomba, extasytabletta, de még lehetne sorolni, mi minden. Hisz pénzért bárki hozzájuthat ezekhez az anyagokhoz. Ha valaki esetleg nemet mond, megpróbálhatják befolyásolni, hogy egy alkalomtól nem lesz semmi baja, és csak fenyegetés az orvosok, szülők, felvilágosítók részéről, hogy mindenki rászokik egyből. A csoportnyomás nagyon erőteljes tud lenni. Persze, ha baráti körnek nevezhető az ilyen, nem erőlteti a dolgot. Azonban nem feltétlenül illegális drogról beszélünk. Gondoljunk csak az alkoholra és a cigarettára. Ma már egy kiskorú is könnyen beszerzi ezeket, hiszen nem minden üzletben kérnek el személyi igazolványt. Miután megtörtént az „alapozás”, elindulnak bulizni.

Dübörög a zene, izzadt fiatalok hiányos öltözékben vonaglanak a táncparketten, villogó fények árjában. Az idősebb korosztály a pult körül forgolódik, a tizenévesek általában táncolnak. De mindig vannak köztük olyanok, akik félrevonulnak egy sötétebb zugba. Itt is folyik az üzletelés. Ez egy nagyobb diszkóban elképzelhetőbb, az okosabbak kimennek az egyik lámpa nélküli utcába és ott bonyolítják le a businesst. Másként viselkedik az, aki mondjuk valami „pörgetőt” vett be. Láttam már egyfolytában vigyorgó ismerőst, aki azt se tudta, melyik testrészét mozgassa jobban a zenére órákon át, és láttam olyat is, aki csak kábultan bambult maga elé, látszott rajta, hogy egészen máshol jár.

Ha azonban nem csak az éjszakai élet oldalát világítjuk meg, hanem az átlagos hétköznapiakat, akkor derül ki jobban, ki az, aki nemcsak a bulizást akarja felgyorsítani, magánkívül tölteni. Ami ilyenkor leg-

inkább mindennaposnak számít, az a marihuána. Ezeket ugyanis, azt állítva, hogy nem függők, a hét bármely napján elszívják. Van, aki nehéz életét akarja elviselhetőbbé tenni vele, holott valószínűleg csak nagyobb bajba keveri magát, van olyan is, aki csak egy kis lélekerősítőnek szánja a napi adagot. Lehet akárminek nevezni, akkor sem lesz soha pozitívum a drogfogyasztás. Persze senki nem függő. Mindenki azt állítja, hogy bármikor le tud jönni róla. Az ellenkezője pedig csak akkor bizonyosodna be, ha tényleg megpróbálná.

Az aggódó szülőkről még nem is beszéltem. Ők élik meg a legelviselhetetlenebben a szituációt. Általában már csak akkor szereznek tudomást a dologról, amikor már túl sok a jel, a sejtés, a bizonyíték. Sokan azzal hitegetik magukat, hogy „az én gyerekem biztos nem”. Pedig igen. Sajnos még a legtartózkodóbb gyermeket is belevihetik egyetlen kipróbálás erejéig. Ami a megrettenő benne, hogy ez az egyetlen alkalom is lehet végzetes. Az a „barát”, aki kínálja a szert, nem tudhatja, hogy milyen reakciókat válthat ki a másiktól, amitől neki semmi baja nem volt. Nem mindenkinek a szervezete reagál ugyanúgy rá. Lehet, hogy valaki fantasztikusan érzi magát tőle, de olyan is van, aki megölsze.

És a hatalmas alapigazság, hogy senki sem a heroinnal kezdte azok közül, akik túladagolásban haltak meg. Az alkoholista sem 2 hónap folyamatos ivással lesz alkoholista. Mindenki lent kezdi. Van, aki megállja és szabályozza, bár ez elég kétes megfogalmazás és van, akivel elszalad a ló és egyre többet akar. Nem tudni előre, hogy ki melyik kategóriába tartozik. Nagyon veszélyes játék belekezdeni.

Nemcsak a hétköznapi ember az, akit fenyeget a drog. Nagyon sok híresség él vele és vannak, akik már bele is haltak, mert aktív fogyasztók voltak:

Május 1-én volt 13 éve, hogy **Kurt Cobain** a Nirvana együttes egykori énekese drogtúladagolás következtében elhunyt.

Maradona 2004-ben került kórházba drogtúladagolás miatti szívrohammal.

Elvis Presley 1977-ben halt meg, szintén ugyanazon ok miatt.

Ahogy sok mindenben másban, ebben se kövessük a sztárokat!

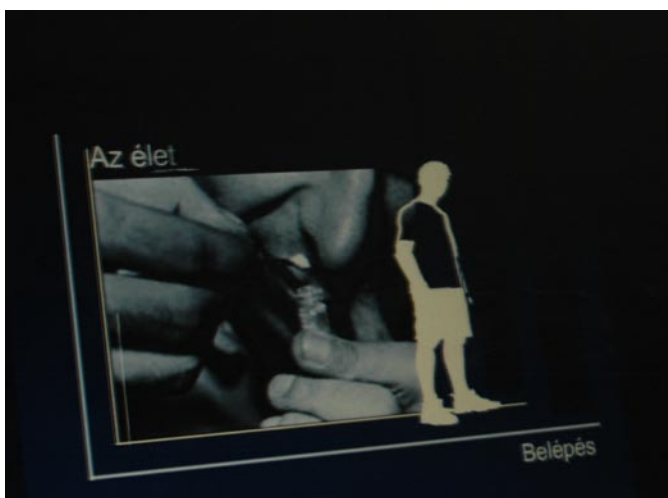
A megelőzésre kell a hangsúlyt fektetni! Mind az otthoni nevelés, mind az iskolákban tartott felvilágosító órák, drogellenes napok azt a célt szolgálják, hogy el se kezdjék, ki se próbálják az emberek. A szülők is sokat tehetnek. Nem tiltani kell, mert a gyereket a tiltott dolgok vonzzák a legjobban. Többet kell beszélgetni erről a témáról. Jó szülő-gyermek kapcsolat kiépítés az alapja mindennek. Nehéz a kamaszokkal, de meg kell találni a megfelelő utat, amely hozzájuk vezet.

Ha a megelőzés mégsem sikerült és függővé vált valaki, a legjobb, amit tehet, hogy felkeres egy olyan rehabilitációs központot, amely neki a legjobban megfelel. Onnantól kezdve az akarat a gyógymód. De a segítségkérés nagyban hozzájárul ahhoz, hogy valaki kitisztuljon. A hozzátartozók részéről pedig megértés és támogatás a feladat.

F É L E L E M

Félek, hogy bolondnak tartanak. Félek, hogy hibázom. Félek bent lenni. Félek kimenni. Félek, hogy nem figyelnek rám. Félem, hogy rosszallanak, félek a visszautasítástól. Félek az emberektől. Félek egyedül lenni. Félek a lifttől. Félek a széptől. Félek a csúnyától. Félek, hogy néznek. Félek a tömegtől. Félek az erőszaktól. Félek a tütől. Félek a rovaroktól. Félek az utazástól. Félek a férgektől. Félek megjelenni. Félek mások előtt beszélni. Félek a sebek-től. Félek a hatalomtól.

Szentlászló, Dr. Bengerno Miklós

Misszió

A Global-net 2000 Kft. azzal a céllal hozta létre a www.drogambulancia.hu honlapot, ami a drogügyben közvetlenül vagy közvetetten szól az érintettekhez, hogy a nap 24 órájában tájékoztató, segítő, megelőző funkcióin keresztül hozzájáruljon a drogproblémák visszaszorításához, amíg csak igény van rá. Ugyanakkor számos portál és rendezvény tevékenykedik a drogmentes élet megteremtése és megtartása érdekében.

Drogokról

„Kábítószer minden olyan anyag, amely a fogékony biológiai struktúrák ingerléséhez vezet, amelynek fogyasztása tiltott, vagy a nem tiltott anyagok közül, amelyek fogyasztása veszélyes, visszaélésre alkalmas vagy deviáns.” (Egészségügyi Világszervezet)

Míg a „drog” kifejezés alatt a köznyelv egyre inkább kizárólag az illegális szereket érti, addig az addiktológiában az illegális mellett azon legális anyagokat is ide sorolják, melyek a központi idegrendszerre hatva hangulati és gondolkodásbeli változásokat okoznak, és károsítják a testi- lelki egyensúlyt (alkohol, koffein, nikotin).

A KÁBÍTÓSZEREK OSZTÁLYOZÁSA

- A. 1. Legális drogok:** Azon kábítószer, melyeknek gyártását, raktározását, behozatalát, kivitelét, forgalmazását az állam nem tiltja, illetve nem köti különösen szigorú ellenőrzéshez. Ilyenek a tea, a kávé, az alkoholtartalmú italok, a dohányárak, illetve a gyógyszerek. A legális drogon belül is két csoportot lehet megkülönböztetni: azok, amelyeknek használatához nem szükséges engedély - pl. cigaretta -, illetve amelyekhez engedély szükséges - pl. gyógyszerek.
- 2. Illegális drogok:** Azon anyagok, amelyeknek gyártása, raktározása, behozatala, kivitele, forgalmazása államilag tiltott, illetve ez csak külön engedély alapján az erre feljogosítottak számára, kizárólag egészségügyi vagy tudományos célra és különösen szigorú ellenőrzés mellett lehetséges. Felsorolásukat a kábítószer és pszichotrop anyagok jegyzéke tartalmazza. Az illegális drognak két csoportjuk van: az olyan anyagok, amelyek megfelelő engedély mellett használhatók - pl. gyógyászati alkalmazásra -, illetve amelyek legálisan nem hozzáférhetők.
- B. 1. Kemény drogok (hard drugs):** Hivatalosan nem meghatározott kifejezés; az olyan kábítószereket értjük alatta, amelyeknek a használata rendkívül kockázatos, jelentős az egészségkárosító hatásuk, és szinte minden esetben függőséget váltanak ki (pl. heroin).
- 2. Lágy drogok (soft drugs):** Ez a kifejezés a kisebb kockázattal járó drogok körét fedi, leggyakrabban a marihuánát értjük alatta. Használata nem jelent nagyobb fiziológiai veszélyt a szervezetre, mint a dohányzás vagy az alkoholfogyasztás, de pszichés hozzászokás a lágy drogok esetében is felléphet.
- C. 1. Stimulánsok vagy „gyorsítók”:** Azokat a szereket soroljuk ebbe a csoportba, melyek energizálják, feldobják a fogyasztót. Ilyen a kokain és az amfetaminszármazékok (speed, ecstasy), illetve a legális drogok közül a koffein.
- 2. Depresszánsok vagy bódító szerek:** Erős nyugtató, szorongásoldó hatással rendelkező kábítószer. Ide tartoznak az opiátok, az alkohol, a nyugtatók, valamint a ragasztó- és hígítószer.
- 3. Hallucinogének:** vagy más néven pszichedelikumok. Ezeknek a szerekek tudattágító, a belső és felfedező képességet növelő hatásai vannak. Hatásuk alatt a világot és a problémákat teljesen más szemmel szemlélik. Az érzékelés és a gondolkodás eltér, álomszerű jelenések, látomások jelentkeznek. Ezt a csoportot képviseli az LSD és a pszilobin hatóanyagú „varázsgomba”.
- 4. Atípusos hatású drogok:** Ide tartoznak azok a kábítószer, melyek hatásmechanizmusukban a fenti három csoporttól eltérnek. A THC-t tartalmazó marihuána és hasis, az „angyalpor”, melynek a PCP a hatóanyaga, illetve az anabolikus szteroidok csoportja, melyeket testépítők és sportolók használnak, nem ritkán abúzszerűen.
- D. 1. Természetes eredetű szerek:** - hasis, - marihuána, - ópium, - morfin, - efedrin, - meszkalin, - bufotenin, - harmin, - pszilobin, - pszilocin, - kokain, - katinon, - kavain
- 2. Félszintetikus szerek:** (természetes eredetű alapanyagokból kis átalakítással nyerik) - heroin, - LSD
- 3. Szintetikus szerek:** (művi úton nyerik) - amfetamin, - fenciklidin
- Designer drogok:** Olyan kábítószer, melyek nem tartoznak a hivatalosan jegyzett és tiltott szerek közé. A kábítószer jegyzékében megtalálható szerek egynémelyikén való minimális kémiai változtatás útján hozzák őket létre. Az új szerek így a büntetőjog eszközei alól kibújnak, ugyanakkor tudatmódosító hatásuk megmarad.
- Anabolikus szteroidok:** Tiltott osztályba tartozó, tesztoszteronnal rokonságban lévő vegyületek. Fiatalkorúak esetében történő alkalmazásnál a csontok növekedése megállhat, fiúk esetében gyorsan csökkenhet a spermatermelés, heresorvadás következhet be, rendszeres használata mellett később magas vérnyomás, máj- és vesedaganatok keletkezhetnek. Ezek visszafordíthatatlan elváltozások és magyarázatul szolgálhatnak számos fiatalkori hirtelen halálesetre. Nők esetében hatásukra elférfiasodás, a petefészek működésének megszűnése, menstruáció elmaradása, terméketlenség alakulhat ki.

„Gyermekeitek nem a Ti gyermekeitek. Ők az élet önmaga iránti vágyakozásának fiai és lányai. Általatos érzelmeik, de nem belőletek. És bár veletek vannak, nem birtokaitok. Adhattok nekik szeretetet, de gondolataitokat nem adhatjátok. Mert nekik saját gondolataik vannak. Testüknek adhattok otthont, de lelküknek nem. Mert az ő lelkük a holnap házában lakik, ahová ti nem látogathattok el, még álmaitokban sem. Próbálhattok olyanná lenni, mint ők, de ne próbáljátok őket olyanná tenni, mint ti vagytok. Mert az élet sem visszafelé nem halad, sem meg nem reked a tegnapi.”

(Kahlil Gibran: Próféta)

E=mc²

Az emberi kultúrtörténetben már a kezdetektől fellelhetők a különféle tudatmódosító szerek használatának a nyomai. A mai drogdizsók módosult tudatállapotba révedő közönségére lényegében ugyanúgy hatnak a kábítószerek, mint az ősi törzsek tagjaira a varázsló által készített főzetek. E szerek használatának igen gazdag a kultúrtörténete: több ezer évre nyúlik vissza. Az ópiumot már a sumérok is használták. Ha a sumér kultúráig nem is, de a 19. század irodalmáig mindenképp érdemes visszalapozni, főleg, hogy hazánkban is aktuális lett a mesterséges mennyországban alkotók elismerése, megértése vagy dívatja.

„Én mindazonáltal nem hiszem, hogy ha valaki egyszer az ópium mennyei gyönyöreibe belékóstolt, újra az alkohol durva és földhözragadt örömeinek szintjére süllyedjen vissza ... a bor szétzilálja, az ópium kellő mértékben élvezve soha nem sejtett rendbe hozza szellemi képességeinket, tökéletes rendet, harmóniát hoz létre köztünk. Az ópium nem azért lett napi étrendem része, hogy élvezeteket szerezzek magamnak, hanem hogy a legrosszabb fajta fájdalom enyhítsek.” (Vallomások)

Az idézett sorok Thomas de Quincey-től, a műfaj klasszikusától származnak. A szerző 1803-ban lett az ópium rabja, visszaemlékezéseit közlétező esszéjét közel két évtized távlatából készítette el. Az író a ma is gyakran felmerülő kérdést taglalja: alkohol vagy drog?

Az ópium hatásainak leírásakor de Quincey „az isteni élvezet mélyének” feltárulásáról beszél: *„Itt volt hát egy panacea minden emberi fájdalomra, itt az emberi boldogság titka, melyen a filozófusok oly sok évszázadon át vitatkoztak; a boldogság egy pennyért megvásárolható és mellényzsebbe tehető; a gyönyört pintes üvegben magánál hordhatja az ember, s a lelki nyugalmat gallonszám viheti a postakocsi.”*

A gyönyörök érzékeny leírása után jóval több szó esik az ópium okozta kínokról. A függőségét felismert ember beszámol leszokási kísérleteiről. Látása különös mód megváltozott: mint a gyermek, aki a sötétbe mindenféle alakot hajlamos beelátni, ő is úgy észlelte a világot. Ezek a különös alakok álmait is benépesítették hamarosan. Ezen víziókat „mélyesleges szorongás és sötét melabu” kísérte. A későbbi drogirodalom szerzőivel összhangban már de Quincey beszámol arról, hogy az idő és a tér érzékelése jelentősen megváltozott: mindkettő végtelenül kitért és megnövekedett. Végül képes volt felidézni gyermekkorra legjelenteklenebb eseményeit is igen nagy részletességgel. Műve további fejezeteiben de Quincey ópium kiváltotta álmairól és egyéb vízióiról számol be.

A magyar drogirodalomban is megtalálható az ilyesfajta leírás, a mostanában egyre gyakrabban emlegetett Csáth Géza Naplójában.

„E tanulmány tárgya azoknak a titokzatos következményeknek és beteges gyönyöröknek az elemzése, melyeket a kábítószerek okoznak, azoké a kikerülhetetlen bűnhődésé, melyek tartós igénybevételükből származnak, és végül azé az önmagában való erkölcstelenségé, amelyet egy hamis eszménykép követése jelent.” (Mesterséges mennyországok)

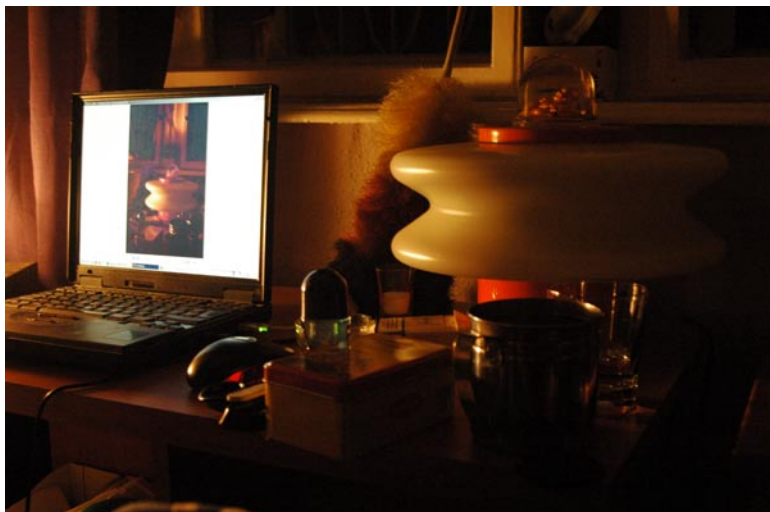
Az angol romantikus esszéíró művének hatása már a saját korában is igen jelentős volt. Neki is köszönhető, hogy a francia Charles Baudelaire 1860-ban önálló művet szentelt a hasisznak és az ópiumnak „A mesterséges mennyországok” címmel. Megannyi kérdés után Baudelaire így határozta meg az érzést: *„nem egyéb, mint ugyanaz az ember megnövekedve; ugyanaz a számjegy, csak igen magas hatványra emelve.” (Ch. B.)*

„Az elme elsősorban nem a méretekkel és helyzetekkel foglalkozott, hanem a létezéssel és jelentéssel... Ha valaki mindig így látna, semmi mást sem akarna tenni. Csak nézelődne, csak azonosulna a virágban, könyvben, székben, flanelban megtestesülő Nem-énjével. Beélné ezzel. De mi lenne akkor a többi emberrel? Az emberi kapcsolatokkal? ... Hogyan lenne képes az ember összeegyeztetni annak az időtlen gyönyörét, hogy úgy lát, ahogyan látnia kellene, azzal az időbeli kötelességgel, hogy megtegye, amit meg kell tennie és úgy érezzen, ahogy éreznie kell?” (Az észlelés kapui)

Az amerikai Aldous Huxley kábítószerezés élményeinek irodalmi megörökítése is mára már elfogadott drogirodalmi és történeti írás. A mexikói indiánok jó ideje ismerték a peyotl nevű gyökér hatóanyagát, a meszkalint. Huxley az ötvenes évektől maga is aktívan részt vett a meszkalin tulajdonságait feltáró tudósok munkájában. „Az észlelés kapui” című esszéje az első kísérletek tapasztalatait adja közre.

Az elmúlt század irodalomban és filmvásznon egyaránt hőssé tette a beteg, emiatt kilátástalan helyzetben lévő, reményvesztett embert. Ezen a népes csoporton belül különleges helyzetet élveznek az addiktív, függő emberek - legyenek akár alkoholisták, kábítószerezések vagy szerencsejáték-függők. 1894-ből Kennedy L. Dickson „Kínai ópiumbarlang” című opusza egy egyelőre végeláthatatlan filmtörténeti sorozat elindítójaként is felfogható. Míg keleten a min-

dennapos droghasználat bevett volt, addig nyugaton ennek gyönyöreit és kínjait jó ideig kizárólag a művészeti tagjai élvezhették. Az alkohollal szemben azonban a drogok nem váltak legális élvezeti cikké. Az egyes kábítószeres pontos hatásmechanizmusával a társadalom viszonylag szűk rétegei vannak csak tisztában - napjainkban is. A vizuális kultúra mindent elsöprő térnyerésének korszakában ezen a helyzeten segíthetnek az olyan filmek, melyek a kábítószer és a függést problematizálják - annak szociológiai, kulturális, egzisztenciális és más vonatkozásait szem előtt tartva.

Idővel változnak a zenék, változnak a drogok. (Trainspotting)
1993-ban Irvine Welsh a skóciai Edinburgh drogos szubkultúrájában szerzett tapasztalatait tette közzé „Trainspotting” című regényében. A könyve alapján készült minden idők legismertebb és a lehető legszélesebb körben elterjedt drogfilmjeinek egyike. A semmittevő, kiüresedett nemzedék heroinista csoportjának monoton hétköznapi főszereplővé lépnek itt elő. „Válaszd az életet” - kezdődik a film, majd két órán keresztül figyelhetjük, ahogy a főhős Renton és társai rendre nem azt választják. Aztán persze mégis, ki-ki a maga módján. Renton hiába próbál kitörni, barátai, környezete nem hagyják, ahogy önmaga sem, így folyton elbukik. A cselekményt nemigen lehet összefoglalni, egyszerűre különálló és szorosan összefüggő történetrészletek sorozata, amelyek mind egy irányba, a herointól való megszabadulás lehetetlensége felé mutatnak. Egyes kritikusi szerint a „Trainspotting” frivol és felelőtlen alkotás, holott valójában a heroinnal való küzdelem már-már hiperrealista megörökítése.

„Világos, hogy a drogrobbanás áldozata voltam, egy született utcai szörnyszülött, mindent bevettem, ami jött.” (Félelem és reszketés Las Vegasban)

A közelmúltban elhunyt Hunter S. Thompson, a gonzo-újságírás atyja 1972-ben írta meg „Félelem és reszketés Las Vegasban” című regényét. A könyvből, ahogy a belőle 1998-ban készült filmből is, Thompson alteregója és szamoai ügyvédje az „amerikai álom” felkutatására indulnak Amerika nyugati partjára. Óriási mennyiségű és számtalan különböző droggal és alkohollal felszerelve vágnak neki a nagy utazásnak a sivatagon keresztül, melynek végén Las Vegasban kötnek ki.

A különböző drogok hatására egyre ijesztőbb víziók gyötrik - őt üldöző denevérektől egymást felfaló óriásgyíkig. A groteszk, szarkasztikus humorral és különös képi világgal rendelkező film egyik jelenetében a két főszereplő egy ügyészeknek rendezett, drogokról szóló konferencián vesz részt. Itt rövid ízelítőt kaphatunk a marihuána-ellenes propagandafilmekből és a hozzájuk társuló hazug elméletekből. A drogfilmek sora a végtelenségig folytatható.

Magyarországon különösen sokáig számított a drogkérdés elhallgatott problémájának. Az utóbbi időben a magyar film is felfigyelt az egyén, társadalom és a szubkultúrák közös problémájára. Dokumentumfilmek mellett meg kell említeni „A kanyar után” című filmet vagy a már többszörös díjnyertes „Dealer”-t, Fliegau Benedek nyomasztó képvilágú alkotását. Ezek a színvonalas alkotások egytől egyig a kipróbálásra buzdítás vagy a tiltás helyett igyekeznek realis képet adni korunk és társadalmunk egyik legégetőbb problémájáról a film eszközeivel.

Tm

hirdetés

Palyazatiro.hu

“Magyarország számára a 2007-2013. közötti időszakban közel 8 000 milliárd forint Uniós és hazai fejlesztési forrás válik elérhetővé. 19. század vége óta nem látott fejlesztések indulhatnak meg hazánkban.”
www.palyazatiro.hu

Mai Menü

A Mentrópia kulturális ajánlata Papp Emőkéktől

Ösdrogok – Szerelem és hatalomvágy – Vidám Színpad: Legénylakás

Ha azt mondom, drog, Te valószínűleg valami fehér porra, vicces nyomatú tablettára, vagy zöld levelekből morzsolt, kézzel sodort cigire gondolsz. Ezek tényleg drogok, és akik velük élnek, bizony hamar megtalálják az örök vadászmezőkre vezető utat. Szerencsére ezen szerek nem túlzottan jótékony hatására manapság már az oviban felhívják a figyelmet, így aki droghoz nyúl, tudja, mire számítson. Abba azonban kevesen gondolunk bele, hogy egy olyan ártatlan dolog, mint a szerelem vagy a vágy, hogy többek legyünk, mint a szüleink, ugyanúgy romlásba dönthetnek, mint akármelyik kábítószer.

Álmaink, a hatalom és a szerelem hajszolása néha olyan mértéket ölthetnek, melyek könnyen elpusztíthatnak, úgy, hogy észre sem vesszük. Az angolban külön szót találtak ki a munka megszállottjaira: workoholic. Ők azok, akik semmi másnak nem élnek, csak a munkának, így sorvadnak el szépen lassan. De ha belegondolunk a szerelmi bánatból csirázó depresszióra vagy még rosszabb öngyilkosságokba, bizony akkor sem rózsás a helyzet. Ami meg a szerelemfeltételes gyilkosságokat illeti, azokról ne is beszéljünk. Félreértés ne essék! Itt a szerelem hónapjának kezdetén, nem a szerelem ellen látítok! Sőt! Mindenkit biztatók, hogy élje át eme, semmihez nem fogható érzést. Ám legyünk résen, nehogy függőivé váljunk a rózsaszínű fellegeknek.

S hogy mi köze eme fenti eszmefuttatásnak a Vidám Színpadhoz? Nos, egyszerűsíttem a képletet! A Broadway-en is nagy sikerrel játszott, Neil Simon-Burt Bacharach által jegyzett, Legénylakás című darab kapcsán. Ez a zenés, romantikus vígjáték besorolású amerikai színmű olyan remekül szembesít minket a veszett ügy kategóriájú szerelmi históriák és a hatalomért bármit témakörével, hogy orvosi receptre kéne felírni mindenkinek, akinek szerelmi bánata, esetleg komolyabb karrier-mániája van. A főszereplő, Simon Kornél igazi telitalálat. Jóképű és vonzó, de van benne valami bájos szerencsétlenség, ami minden női lélekben azonnal beindítja az elemi és az anyai ösztönt is. Tökéletesen formálja meg az élete viszontagságait humorral megélt karaktert, s mivel sokat szól a közönséghez, úgy távoznak a nézőtérről, mintha régi ismerősünk lenne. Persze a férfiaknak sincs oka a szomorkodásra. Oroszlán Szonja biztosíték a jó szórakozásra. Nemcsak színésznői tehetsége miatt.

S hogy miről is szól a darab? Íme egy kis ízelítő: Chuck Baxter (Simon Kornél), a fiatal, kissé szerencsétlen, ám ambíciózus könyvelő szeretne karriert építeni. Erre igen jó lehetőséget kínál az, hogy feleségének szüksége van egy szerelmi fészekre. Ehhez veszik igénybe Baxter szolgáltatásait, vagyis az ő szerény kis legénylakását, melyen nyugodtan találkozgathatnak a vállalat fiatal hölgyalkalmazottjaival. A fiatalember, hipp-hopp, lakásán kívül találja magát, de a jutalmul beígért előléptetés késik. Vannak viszont türelmetlen szomszédok és, hogy az ügy még bonyolultabb legyen, a főfejes szeretőjébe is behabarodik a mi szerencsétlen hivatalnokunk. A hölgy, Fran Kubelik (Oroszlán Szonja), persze észre sem veszi őt. Olthatatlanul imádja a nála sokkal idősebb és természetesen nőszeszert. Persze a szerelem egyoldalú, hiszen a középkorú és jól szituált úriember csak a szórakozást látja Fran-ben, aki miután karácsony napján rádöbben a valóra, pont Baxter lakásán lesz öngyilkos. Hogy mi lesz a végkifejlet? Nos, csak annyit árulok el, a történet itt még korántsem ér véget! És ami a happy endet illeti? Nos, amerikai darabról lévén szó, nem szabad kételkednünk, ha sírva távoznak a nézőtérről, az csak a nevetés miatt lehet.

Örökzöld

Loreena McKennitt: The Book of Secrets (1997)

(Kiadó: Quinlan Road)

Loreena McKennitt egy kanadai származású énekesnő, aki művészetével több mint 20 éve kápráztatja el a nagyjérdeműt. 1985-ben adta ki első, „Elemental” című albumát, amit idáig 8 másik követett. Az idén jelent meg legutóbbi lemeze „An Ancient Muse” címmel.

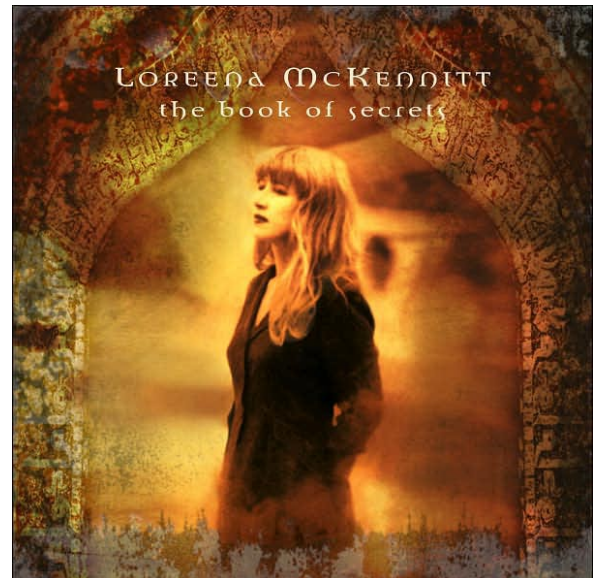
Zenéjét misztikus, kelta és ír gyökerekből táplálkozó világzeneként lehetne meghatározni, amiben a zene szépségén túl, szövegileg is mély tartalom húzódik meg.

Ha az lemezt röviden akarnám bemutatni, így tenném:
„8 dal – 8 álom. 53 perc utazás az alkotó lélek szárnyain.”

Az album meghallgatása mindenkor varázslatos élményt nyújthat és tökéletes aláfestő muzsikája lehet a kikapcsolódásnak. Jellemzője a rendkívüli a változatosság és rétegzettség, ami a dalok mindegyikét igazi csodává teszi.

A borító belső oldalán található egy idézet Lao Tzu-tól:
„A jó utazó nem rendelkezik rögzített útitervvel, és útján nem a megérkezés szándéka vezérli.”

...És valóban, nem a megérkezés kedvéért, hanem az utazás élményért indulunk útnak. Maga a muzsika is egy utazás sötét erdőkön, napfényes lankákon és régvolt kultúrák birodalmain át. Minden dal külön történetet mesél el, élményekről, emlékekről, letűnt népekről, korokról, ám mégis szorosan kapcsolódnak egymáshoz.

Loreena érzelmes éneke alá a dús, ezerszínű alapot harmonikusan hullámzó hangszeres játék adja. Élményszámba megy, ha megfigyeljük, miként adják át a zenészek egymásnak a dal vezérdallamát. Rengeteg hangszerral leheltek életet az album lélekteli és mélyen misztikus dalaiba az album elkészítésében közreműködő, ihletett zenészek.

Csak néhány ezek közül: hárfá, harmonika, zongora, cselló, akusztikus gitár, elektromos gitár, buzuki, hegedű, mandolin, különféle ütős- és szám-talan más érdekes hangszer.

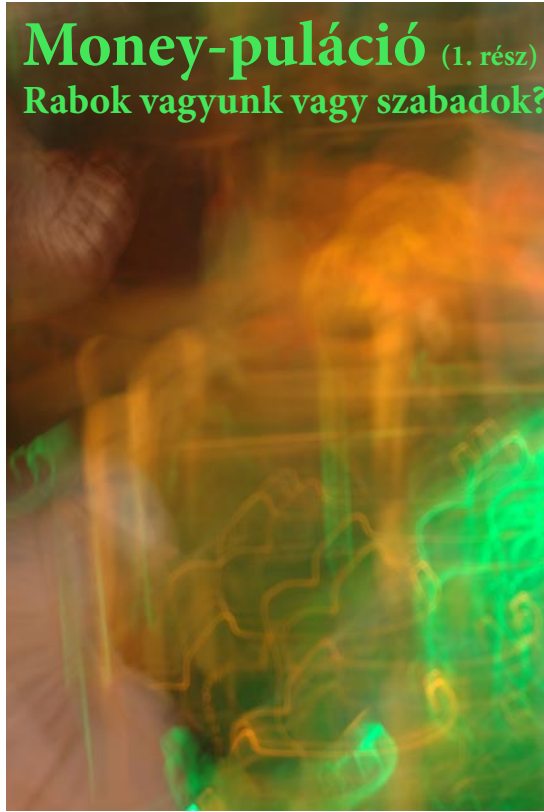
Minden hangkeltő eszköz, amit felhasználtak a lemez elkészítése során a muzsikusok, a dalok egyéniségének kibontakoztatását szolgálta. Nagyívű, fenséges dallamok szövik át a dalokat, amiket Loreena nem evilági éneke koronáz meg.

Reich Károly

DÖNCI + ANYCI: ASSZEMESZEMISZOM (PÁJLOT)

Money-puláció (1. rész) Rabok vagyunk vagy szabadok?

Úgy gondoljuk, demokráciában élünk, olyanféle társadalomban, mely az emberekért van, és mindenki szabadon élhet. A vezetőinkről azt hisszük, minket szolgálnak, egyetlen céljuk a rájuk bízott tömegek igényeinek kielégítése, döntéseik valamennyiünk javát szolgálják. De a valóság nem ilyen rózsás. Különböző pszichológiai eszközök sorozatát vetik be a tömegek ellen vezetőik, hogy uralmukat megtarthassák.

Természetesen, az emberek érdekében, hatalmukat felelősségteljesen és bölcsen gyakorolják, ehhez pontos képre van szükségük, mi folyik a világban, hogy megérthessék e nagyléptékű folyamatokat, hogy aztán a rájuk bízott társadalmakat a legjobb irányba vezethessék. (A közellátás a biztos karambolhoz vezető legjobb recept!) A demokráciák nélkülözhetetlen velejárója tehát

a szabadság, a szabad információáramlás és a társadalmak vezetői munkájának átláthatósága. (Kivéve persze azokat az eseteket, amikor a nemzetbiztonsággal kapcsolatos döntéseket hoznak.) A valóság nem ilyen rózsás. Különböző pszichológiai eszközök sorozatát vetik be a tömegek ellen vezetőik, hogy uralmukat megtarthassák.

Az információ mennyisége és áramlásának sebessége exponenciális mértékben emelkedik a II. világháború befejeződése óta. A televíziós hálózatok, az elektronikus sajtó, az olcsó adattovábbító rendszerek, a számítógépek és az Internet együttesen oda vezettek, hogy az információáramlás és -feldolgozás a korábbiakhoz képest soha nem látott mértékben gyorsabb, könnyebb, olcsóbb és távolabbra jutó lett.

Miközben a hírek, vélemények áramlásának sebessége drasztikusan megnőtt, ezzel együtt azok száma is, akikhez eljutnak; ám piaci erők, ellenérdekeltiségek és gazdasági hatalmak nyomására kialakult egy virtuális médiamonopólium, ahol mindössze egy maroknyi multinacionális tulajdonos birtokolja és ellenőrzi a média által kibocsátott hírek túlnyomó többségét, ami azt jelenti, hogy világméretű az információ irányításának felügyelete és a hírek tartalmának ellenőrzése. A média fő irányvonala változatlanul tömegtermelést szolgál, „vállalatbarát”, nacionalista és tántoríthatatlan, becsapva a közönségüket banalitásukkal, félelem- és hisztériakeltésükkel, bűnözést, gyűlöletet és natúr szexet sugározva.

A nyugati tömegmédiát átjársza egy kicsiny multinacionális csoport kezébe (mindösszesen öt társaság ellenőrzi a teljes médiát az Egyesült Államokban) egyben azzal is jár, hogy a számunkra továbbított információ áramlását befolyásolják, a híreket a saját érdekeiknek megfelelően átszabják, miként üzleti céljaik azt diktálják (és kormányzati célok, mely kormányzatok természetes szimbiózisban élnek ezekkel a hatalmas üzleti vállalkozásokkal); korábban soha nem látott mértékben. Kutatások egyértelműen kimutatták, hogy azok a hírek, melyek antikapitalista, antinacionalista, vagy kormányellenes tartalmakkal bírnak, sokkal kisebb eséllyel jelennek meg a tétvértársaságok által pénzelt nyomtatott sajtóban, mint a kapitalizmust támogató, nacionalista, és a jelen kormányt dicséző írások. A riporterek pedig, akik nem hajlandók a tulajdonosok véleményét tolmácsolni, pillanatok alatt a munkanélküliek táborát gyarapítják!

Levonhatjuk tehát a következtetést: az információs csatornák, melyeken keresztül a legtöbb ember tájékozódik demokratikus felépítésű társadalmunkban, mind jobban elveszti szabadságát és függetlenségét, zavartalan működésének lehetőségét, egy olyan tevékenység következtében, mely egyenesen a demokrácia szívére, vagyis az emberek igaz tényekre alapozott döntési szabadságát támadja. Sőt, természetesen mondhatjuk el, a demokrácia szintje fordított arányban áll a hírek befolyásolásának mértékével. Egyetlen pozitív oldala van a USA és az Egyesült Királyság jelenleg is folytatott iraki inváziójának és civil százezrek legyilkolásának, ez pedig az, hogy az emberek rádöbbentek (legalábbis az Amerikai Egyesült Államok határain kívül), milyen hihetetlen ereje van a tömegbefolyásolásnak, és ideje lenne végre felébredni. Az Egyesült Államokban például a megkérdezett emberek 70%-a vallotta meggyőződéssel, hogy a néhai iraki elnöknek, Szaddam Husszeinnak köze volt a Világkereskedelmi Központ lerombolásához. Ez persze súlyos hazugság, még akkor is, ha Bush maga is többször hangsúlyozta, nincs közvetlen és kézenfekvő kapcsolat. Az embereket azonban annyira felkavarták az események tolmácsolásával, hogy egyértelműen ebbe az irányba mentek el, ugyanis a hírek összeállítói megbízóinak szüksége volt, hogy a széles társadalmi rétegek támogassák a kormányt.

Angliában a tömegmédiát jóval sokoldalúbb, ezért az emberek nem engedelmessé válnak oly mértékben a „mester kívánságának”, mint máshol. A széles társadalmi rétegek, a pártok, a hírszerző szervek, sőt, a kormánytámogatás hiánya együttesen sem tartották vissza Tony Blairt, hogy belerángassa az országot egy törvénytelen háborúba az USA-val karöltve. Az Egyesült Királyság média-különbözősége arra kényszerítette a kormányzatot, hogy hazugságokat hazugságokra halmozzon a brit társadalom és a hírszolgálatok tájékoztatása vonatkozásában. Ennek köszönhetően Tony Blair lett a jelen brit történelem legkevésbé megbízható miniszterelnöke, a cinikus vigyorával az arcán (amit sok amerikai éppenséggel kedveskedőnek tart), azonban a hazugság „mosolyát” közvetíti. Blair egész hazugságára mind inkább kezd törékennyé válni, ám ez nem jelenti azt, hogy szükségképpen kikerülne a kormányzásból. Egy kis politikai reklámkampány, némi bűnbakkeresés, fényképezkedési lehetőségek a világ vezetőivel, feleségének megcsókolása a kamerák előtt, és bizonytalanság megtarthatja még egy darabig a munkahelyét. Ilyen a politika.

A vezetőinket nem érdekli a demokrácia. Miért érdekelné? Csakis és kizárólag a felelős emberek csökkenthetik hatalmukat, miként azt George Orwell mondta: „Senki sem azért szerez hatalmat, hogy aztán lemondjon róla. A hatalom megszerzése nem azt jelenti, hogy vége van valaminek. A hatalom célja a hatalom maga.” Ugyanez igaz természetesen a nagyvállalatokra is. Miért törődnének a nagyvállalatok az emberekkel, amikor

egyetlen céljuk van, az addigi profitszintjüknek a túlhaladása? Természetesen sokfajta lehetősége van annak, hogy az emberekből a maximális profitot hozzuk ki, azonban ha a dolgot sarkítjuk és kétfelé vesszük, az emberek érdeke szinte minden esetben háttérbe szorul, a profit pedig MINDIG az emberek érdeke elé kerül, mindaddig, amíg ezt törvényekkel meg nem akadályozzuk. Azonban a kormányzatok és a nagyvállalatok az üzletek tekintetében „megosztják egymással ágyaikat”, korábbi politikusok igen gyakran kapnak szerepet nagy vállalatok vezető testületeiben. Az üzleti társadalom tagjai hajlamosak erkölcstelenül és antidemokratikusan viselkedni, mindeközben igyekeznek törvényessé tenni törekvéseiket, felkavarva és összezavarva törvénykezési rendszerünket, igyekeznek létrehozni egy „testületi” és totálisan irányított társadalmat. A kormányzatok és a nagyvállalatok kéz a kézben dolgoznak azon, hogy a demokrácia értékeit lerombolják, egész egyszerűen azért, mert ez felel meg céljaiknak. Ilyen a természetük. Felvetődik a kérdés: meddig rombolható a demokrácia, mikor érünk el ahhoz a ponthoz, ahonnan már diktatúráról beszélhetünk? Mekkora részét tudjuk átmenteni a demokráciának, megóvni a bankok befolyásától, míg végre rádöbbenünk, valójában ál-demokráciában élünk? (Néhányan vitatják, hogy a jelenlegi helyzetre egyáltalán érvényes még e megállapítás.)

Ha olyan társadalomban akarunk élni, mely csak nevében demokrácia, miközben a diktatúra valamennyi vonását magán hordozza, akkor semmi más dolgunk nincs, mint követni a hivatalosan kijelölt irányt. Vagyis azt, amelyik felé éppen haladunk: bízni a kormányzatban, lengetni a zászlóinkat, nézi a televíziót és néhányvenként elmenni szavazni. Mindezeket követően aztán gratulálhatunk magunknak, hogy milyen „szabad világban” élünk, miközben megvető gúnnyal tekintünk azokra a fejlődő országokra, ahol diktatúrák uralkodnak. Ha ez az, amit meg akarunk kapni, akkor hamarosan meg is fogjuk, sokkal hamarabb, mint amilyen gyorsan azt csak el tudnánk képzelni. (Igen jelentős katonai programok futnak az USA-ban a tömegbefolyásolás hatékonyságának növelése érdekében. Az út végén az emberek pedig majd keservesen döbbennek rá: sem szabadságuk nincs tovább, sem nem tekinthető demokráciának az a társadalmi rendszer, ahol élnek. De akkor természetesen már túlságosan is késő lesz.)

Ha az emberek úgy határoznak, hogy a demokráciáról nem éri meg lemondani, a hatalom a legbiztonságosabb helyen mégiscsak a mi kezünkben van. Sokkal inkább, mint azokéban, akiknek a rögeszméje a hatalom mindenek feletti megszerzése és megtartása. Szóval, ha így gondoljuk, akkor bizony jóval aktívabbnak kell lennünk. Mindenek előtt teljes súlyával fel kell fogunk, hogy ha bármely csoport aránytalanul jelentős hatást gyakorol a kormányzat politikájára, a demokrácia valahol súlyos csorbát szenved. Nincsenek kivételek. Ha bárki kritikával él az USA kormányzata vagy valamelyik nagyvállalatával szemben, az illető azonnal megkapja a „hazaellenes” vagy „Amerika-ellenes” jelzőt. Holott, ha Amerika demokrácia lenne, akkor szólásszabadság volna, tehát nem lenne szemben védekezni. Továbbá, fontos annak pontos megértése, miként manipulálják az embereket és miként teszik őket teljesen vakká vezetőik és a multinacionális vállalatok, elfeledtetvén velük még saját érdekeiket is. Meg kell tudnunk érteni a tömegbefolyásolás működését és technikáit.

(folytatjuk)

Aranyi László
<http://aranylaci.freeweb.hu/>

Háttér: <http://www.freeweb.hu/aranylaci/manipulation/manipulation.html>
 Eredeti irodalom: Andrew Paterson – Tömegbefolyásolás (2003)

ALKOHOL

BCO@KA

KÉSZ ÁTVERÉS-SHOW

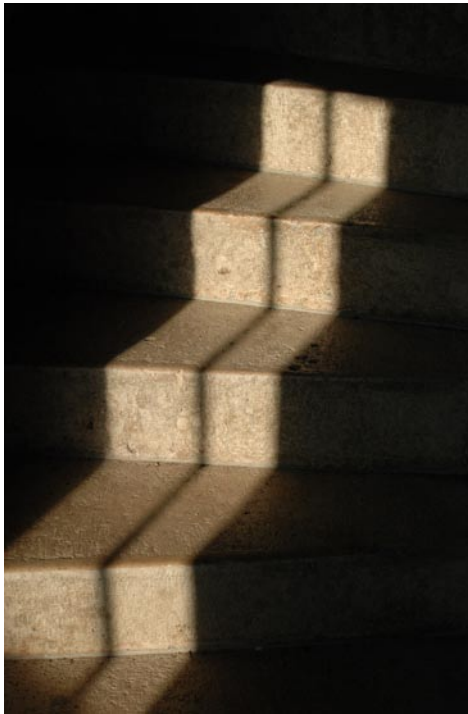
„Az embert megszülni nehéz, de jóra és igazra nevelni még nehezebb!” Beteg a társadalmunk. Beteg, és az erkölcs halálának árnyékában él. A kór két részre osztotta világunkat: a Manipulálókra és az Irányítottakra. A Befolyásolók, az Irányítók gerjesztik a kórt társadalmunk testében, ami folyamatosan rothadtá válik.

Beteg a társadalmunk. Beteg, és az erkölcs halálának árnyékában él. Meghalni kész az ember, ám halálának értelmetlenségét nem látja, nem engedik neki látni. Érdekeket sértene. „Nagy” emberek, nagy érdekeit. A kór két részre osztotta világunkat: a Manipulálókra és az Irányítottakra. A Befolyásolók, az Irányítók gerjesztik a kórt társadalmunk testében, ami folyamatosan rothadtá válik. Megaláznak bennünket, életünket semmibe véve gázolnak át rajtunk. Rajtunk, akiknek joguk van az élethez, az erkölcsös, tiszta, boldog élethez. Tiszta, boldog, erkölcsös, micsoda jelzők, sőt még élet is? Ezekhez vajmi közünk sincs már, nemhogy állíthatnánk, már álmódzni sem tudunk róla.

Nem is akarunk, a megelégedettség állapota eluralkodott bennünk, az irányított emberekben. Élvezzük rothadó mivoltunkat, hemperegve mártózzunk meg a romlottságban. Boldogságot számunkra mások szenvedése jelent, vagy ha éppen meg tudunk alázni valakit. S ha ez mind nyilvános, akkor a kéj állapotába kerülünk. Tisztaság? Rühesség és mocskosság. No és az élet? Életünket nem mi éljük, már nem rendelkezünk vele. Irányítják. Belemásztak, elorozták és végül megfertőzték életünket. Eközben mi ujjongunk, tapsolunk. Vakok vagyunk, akik nem szeretnének látni, nem vagyunk képesek már a látásra. Megvakítottak minket.

Az Irányítók elhintik gennyes magvaikat, azok táptalajra lelnék értelmünkben és belőlünk sarjztatják ki megalkuvó, romlott hozadékaikat, mely után felülnek az általunk emelt trónusra és felveszik a gyalázat koronáját, majd kezükbe veszik a gyűlölet jogaát, és további utasításokat adnak nekünk behódoltaknak, akik addigra már szívtelenek és viszálykodóak leszünk.

Fortélyos gonoszok ők. A betegség okozói. A betegség, mely felemészteti az emberben az emberit. A fájdalom és kísértés ideje ez, ahol könny hull az igazak szeméből. Igaz helyett hazug, szelíd helyett megálgaltokott, ember helyett nem ember. A gyötrelme kora ez. Becsület és igazság rég odaveszett. S a szennyből az igazak élete bánatosan sorvad.

Jogos a kérdés mi ez a betegség, mi ez, ami ekkora pusztítást képes véghezvinni? A SZÓ. A Megtévesztő, Manipuláló szó. Ez az emberiség kábítószere. Az a szó, ami megtanít repülni a hamisság állapota felé. Önmagában azonban nem képes pusztítani. A megvásárolt szavak, a megvásárolt vélemények viszont igen. Az Irányítók, a Manipulálók hirdetik a hamis szavakat, melyek hitelességét minél hatásosabban alá kell támasztaniuk.

Média. A televízió, az Internet, a megtévesztő szóhoz kapcsolódó képi hatás. Elhozzák otthonunkba a köpenybe bújtatott hazugságot. Nap mint nap tanúi vagyunk hadjáratainknak. Nem érdekli őket senki. Még a gyermekek sem. Sőt, az az igazi, hisz ők még kiszolgáltatottak, őket lehet a legkönnyebben megkaparintani.

Elvük a „mellékesség” elve: „Mindenkinek meghal, matuk vagy sem, mellékes!” Ravaszak, nagyon fondorlatosak, hadjárataikhoz azonban pénz kell. Pénz meg itt-ott nem terem, emögött megingathatatlan hatalom kell, hogy álljon, a politikai érdekek hatalma. Kell valami, ami eltereli az emberek figyelmét arról, hogy ők „odafönn”, mit művelnek. Gazdasági, politikai tényerésükhöz a legkevésbé van szükség tisztánlátó, gondolkodó emberekre. Sokszor rájöttek már álságos, hamis politikájukra, de most a televízió és Internet segítségével félrevezethetik a kiszolgáltatottá vált emberek figyelmét. Létrehozták a show-kat, az

olyan műsorokat, melyekben az erkölcsi törvények kötelező erejének tagadását hirdetik. A feslettséget, a züllöttséget, a kicsapongó életet díjazták. Felszínre hozzák az emberből a gonoszt, az abberált szexualitást, a mértéktelen testi élvezetek hajhászását. Sivár mezőkre hajtanak bennünket. Megásatják velünk a társadalom sírgödret. S mikor felelősségre vonják őket, a leghevesebben tagadnak, sőt, meg is sértődnek. Ránk mutogatnak, mondva: mi akartuk magunknak. És mi elhiszük, hiszünk nekik, mert már egészen mások, eszközök vagyunk csupán.

Jól csinálják ezek. Jól csinálják a rosszat. Szabadságot hirdetnek, az ember teljes szabadságát, ami a valóságban a rabsággal egyenlő. Hisz az irányító elvek rabjaivá válunk. Elfelejtjük azt, hogy kik is vagyunk valójában, elfelejtjük, hogy embernek születünk. Illemet és szeméremérzést sértő, „felszabadított” személyek leszünk. Becsapsnak minket.

A sátni vihar legfőképp a fiatalok körében tombol, hisz ők még a legfogékonyabbak. S ha ők már megvannak, az „értelmi” fekély szabad utat nyer a családokban. A gyermek szembekerül szüleivel, embertársaival és önmagával. A család már nem a Mézgaék által hirdetett: „Apa, anya, gyerekek, csupaszív, szeretet...”-forma lesz. Nem. A család, ami egy nemzet legértékesebb kincse, csak egy ismeretlen emberekből álló közösség, amiben a „paráznság kötelez” elv lépett érvénybe.

Látva nap mint nap a valóságshow-kat (melyeknek köze a valósághoz éppen a semmivel egyenlő), és más megtévesztő műsorokat (Mónika és Balázs stb.), kezdjük átélni ezeket, beleéljük magukat, s a végén ki is próbáljuk. Persze próbálkozás közben jön meg a merészség, és végül ez lesz életlünkünk. A kítűzött cél teljesítve, hisz senki sem figyel már rájuk, kik a romlásba sodortak minket.

Mit kell tennünk? A jóra és igazra kell törekednünk. Meg kell mutatnunk nekik azt, hogy minket irányítani nem lehet. Van szabad akaratunk, s rabságban tovább nem élünk.

Az Irányítók erkölcstelen férgek a társadalom testén, de mi is azzá válunk, csak éppen, míg a manipulálók a villáikban, addig mi, identitásunkat veszített emberek a lakótelepi házaikban leszünk ugyanazok.

Tudom, az egyéneket félrevezetve, a megtévesztettek már tömeggé fejlődtek, de azt is tudom, hogy ha százmillió ember mond és hirdet marhaságot, erkölcsstelenséget, attól az még marhaság és erkölcsstelenség marad. Rohanunk a fertő, a halál felé, ezért most lassítani kéne. Lassabban kellene élni.

Eszmélnünk kell, mert ha így haladunk tovább, el fogunk tűnni a mocsokban és akkor már késő lesz, mert segítség nem jön.

Nőj fel, emberiség! Esmélj, emberi társadalom! Embernek születted, tégy úgy, hogy az is maradj! Törekedj a bűnnek elkerülésére, mert az jóra való igyekezet, a szív megtisztítása! Ne hagyd becsapni magad! Nyisd ki szemed és füled, hogy tisztán láss és hallj!

Ember vagy, és a többivel közös cél érdekében teremtettél e világra, mely közös cél: a tiszta, boldog és erkölcsös társadalom megalkotása. Megtévesztenek minket, galádan manipulálnak. A show-kon válunk felnötté, leszünk szülők és nagyszülők, viszályt szítanak közöttünk. Ők pedig egyre jobban kizsákmányolnak, övék lesz a vagyonunk, övék lesznek gyermekeink, övék lesz az életünk, övék lesz minden, s Mi nem leszünk senkik, nem lesz nekünk már semmink.

Küzdenünk kell, küzdeni fogunk, mert az igaz ügyért küzdeni akkor is kötelesség, midőn már sikerhez nincsen remény. Nagy most a sötétség, de az mindig akkor a legnagyobb, mikor a hajnal közel van!

Hosszú és kemény harcot kell vívnunk, amiben meg kell értenünk, hogy miközben futkosunk a bizonytalan után, elveszítjük a biztosat, azt, hogy EMBEREK vagyunk. Nehéz lesz, mert az embert megszülni nehéz, de jóra és igazra nevelni még nehezebb!

Egy pesti buszon

Egyszer egy budapesti buszra felszállt a Fény. Gyönyörű volt. Beragyogta az egész járművet. A belvárosi közlekedésben megfáradt emberek elbűvölten nézték, és egy pillanatra mindenki elfeledte bánatát, problémáit.

Gyöngéden lesegítették egy ülésre, és az összes utas áhítattal adózott múlhatatlan szépségének. Egy öregember kezet csókolt neki, egy fiatal pedig puszit nyomott homlokára. A buszon lévő gimnazista lányok boldog lélekkel fésülgetni kezdtek.

Minden megállónál újabb felszabadult ember csatlakozott hozzájuk, és egy pillanatra megállt az idő.

Aztán a negyedik megállónál felszállt két sötétöltönyös férfi, és letartóztatták a Fényt. Ugyanis illegálisan tartózkodott az országban.

Ternák Tünde

Kattintgatnivaló:

<http://www.kabitoszer.lapozz.hu/>

Drugs are like that - angol nyelvű prevenció kisfilm 1979-ből. Azt is megtudhatjuk belőle, miért nem szabad engedni a lányokat legózni.

<http://www.youtube.com/watch?v=e7bXSR6II-U>

www.mentropia.hu

Gubis **M**ariann fotó
Kellényi **H**ata kulcsíny
Orosz **O**rbert bulvár blokk
Papp **P**mőke
Reich **R**ároly
Sablik **S**enrik főszerkesztő sablikh@gmail.com
Dr. Serfőző **S**uzsa
Szabó **S**orka illusztráció, korrektúra
Szalóki **S**ófia
Szehofner **S**ózsef
Ternák **T**ünde
Toldi **T**iklós
Alkotók

Vendégek Aranyi **A**szló
Lénárt **L**ózsef

mentropia@yahoogroups.hu

www.mentropia.hu

Kézzel készült.